

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE
601 56 Brno, Joštova 8

ROZHODNUTÍ

Č.j.: S 510-R/04-162/140/Ná

V Praze dne 30.4.2004

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, ve správním řízení zahájeném dne 12.3.2004 ve smyslu ustanovení § 57 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb., na základě návrhu uchazeče – Centrum internetu, a. s., se sídlem Gregorova 2115, 140 00 Praha 4, za kterého jedná předseda představenstva Ing. Tomáš Zrník, právně zast. na základě plné moci ze dne 11.3.2004 Mgr. Petrem Schopfem, advokátem, se sídlem U Havlíčkových sadů 13, 120 00 Praha 2, na přezkoumání rozhodnutí zadavatele České republiky - Ministerstva informatiky, zast. ministrem informatiky Vladimírem Mlynářem, se sídlem Havelkova 2, 130 00 Praha 3, o výběru nejvhodnější nabídky ve veřejné zakázce: „Národní program počítačové gramotnosti – NPPG“, zadané obchodní veřejnou soutěží podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb. v Obchodním věstníku č. 52/03 pod zn. 184884-52/03 dne 31. 12. 2003 a doplněné v Obchodním věstníku č. 02/04 pod zn. 185246-02/04 dne 14.1.2004,

rozhodl takto:

zadavatel Česká republika – Ministerstvo informatiky, zast. ministrem informatiky Vladimírem Mlynářem, se sídlem Havelkova 2, 130 00 Praha 3, porušil:

- § 2 písm. h) zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb., když stanovil a vázal předmět plnění veřejné zakázky na max. limit finančních prostředků ve výši 12 mil. Kč,
- § 5 odst. 2 písm. g) cit. zákona tím, že rozdělil veřejnou zakázku mezi dva uchazeče aniž v podmínkách soutěže vymezil konkrétní požadavky na rozdělení veřejné zakázky na dílčí plnění,
- § 29 odst. 4 cit. zákona tím, že nevyloučil uchazeče Centrum internetu, a. s., se sídlem Gregorova 2115, 140 00 Praha 4, za kterého jedná předseda představenstva Ing. Tomáš Zrník, který nesplnil podmínku stanovenou zadavatelem ve vyhlášení obchodní veřejné soutěže na oddělení nabídkové ceny a nabídkovou cenu uvedl zároveň v nabídce,

- § 34 odst. 4 cit. zákona tím, že nepřezkoumal před posouzením a hodnocením nabídek zda jsou předložené nabídky úplné z hlediska obsahového splnění podmínek soutěže,
  - § 56 odst. 1 cit. zákona tím, že nepřezkoumal námitky uchazeče ze dne 27.2.2004 podané proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky,
- a proto se podle ustanovení § 59 písm. a) cit. zákona rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 13.2.2004 a zadání veřejné zakázky **ruší**.

Odůvodnění

Zadavatel Česká republika – Ministerstvo informatiky, zast. ministrem informatiky Vladimírem Mlynářem, se sídlem Havelkova 2, 130 00 Praha 3 (dále jen „zadavatel“), vyhlásil dne 31.12.2003 v Obchodním věstníku č. 52/03 pod zn. 184884-52/03 obchodní veřejnou soutěž: „Národní program počítačové gramotnosti – NPPG“, podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb. (dále jen „zákon“), kterou doplnil v Obchodním věstníku č. 02/04 pod zn. 185246-02/04 dne 14.1.2004. Do skončení soutěžní lhůty zadavatel obdržel 2 nabídky uchazečů. Dne 5.2.2004 se konalo otevírání obálek s nabídkami. Komise pro otevírání obálek vyřadila z dalšího posuzování a hodnocení nabídku uchazeče Centrum internetu, a. s., se sídlem Gregorova 2115, 140 00 Praha 4, za kterého jedná předseda představenstva Ing. Tomáš Zrník (dále jen „uchazeč“), z důvodu, že uchazeč neprokázal kvalifikační předpoklady podle § 2b odst. 1 písm. g) zákona. Zadavatel uchazeče vyloučil z další účasti na veřejné zakázce. Oznámení o vyloučení zadavatel zaslal uchazeči dopisem ze dne 5.2.2004 č.j. 341/2004 3. Proti rozhodnutí o vyloučení podal uchazeč zadavateli přípisem ze dne 11.2.2004 námitky, které zadavatel obdržel téhož dne. Zadavatel námitky uchazeče přezkoumal a rozhodnutím ze dne 12.2.2004 námitkám uchazeče vyhověl a nabídku uchazeče zařadil zpět do soutěže. Komise jmenovaná zadavatelem pro posouzení a hodnocení nabídek posuzovala a hodnotila nabídky uchazečů dne 13.2.2004, stanovila pořadí: první místo uchazeč, druhé místo - ECONOMIA a. s., Dobrovského 25, 170 55 Praha 7, za kterou jedná předseda představenstva Ing. Miroslav Pavel. Doporučila zadavateli – podle vyhrazeného práva ve vyhlášení obchodní veřejné soutěže v čl. II. bodě 3. - rozdělit veřejnou zakázku v poměru 50 : 50 mezi tyto uchazeče. Na základě doporučení komise zadavatel téhož dne rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky a na základě doporučení komise rozdělil v navrženém poměru zakázku mezi shora uvedené uchazeče. Toto své rozhodnutí zadavatel oznámil uchazečům dopisem ze dne 13.2.2004. Proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky obdržel zadavatel od uchazeče dne 27.2.2004 námitky. Statutární orgán zadavatele námitky uchazeče přezkoumal a námitkám nevyhověl. V rozhodnutí o námitkách uchazeče ze dne 2.3.2004 č.j. MI 614/2004 3 statutární orgán zadavatele uvedl, že nejprve přezkoumal, zda uchazeč poté, co mu bylo doručeno dne 13.2.2004 faxem a následně i písemně dne 18.2.2004 rozhodnutí zadavatele o vyhovění podané jím námitky proti vyloučení z obchodní veřejné soutěže - uchazeč zadavateli nesložil vrácenou mu jistotu – pak na základě této skutečnosti sdělil uchazeči, že byl vyloučen z dalšího jednání o veřejné zakázce. Zároveň statutární orgán zadavatele v tomto rozhodnutí o námitce uchazeči sdělil, že jeho námitku proti výběru nejvhodnější nabídky nebude projednávat, neboť uchazeč dle § 53 odst. 2 zákona může podat pouze námitku proti svému vyloučení a nikoliv proti výběru nejvhodnější nabídky (uchazeči podal poučení o možnosti podle § 53 odst. 1 zákona podat námitku v souladu s § 55 zákona). Proti rozhodnutí zadavatele o námitkách podal uchazeč návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele, který Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) obdržel dne 12.3.2004, v zákonem

stanovené lhůtě, ve kterém uchazeč namítá jak výběr nevhodnější nabídky tak i vyloučení ze soutěže. Téhož dne, jak zadavatel ve stanovisku Úřadu uvedl, mu byl doručen návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách proti rozhodnutí zadavatele o výběru nevhodnější nabídky, ve kterém zároveň ve smyslu poučení zadavatele uchazeč podává námitky proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče z dalšího jednání o veřejné zakázce.

Dne 6.4.2004 obdržel Úřad od zadavatele stanovisko k návrhu na přezkoumání rozhodnutí o nevyhovění námitce podané proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče pro nesložení uchazečem jistoty. Uvádí, že dne 1.4.2004 mu byl doručen od uchazeče: „Návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče z obchodní veřejné soutěže pro nesložení jistoty“. Dále zadavatel konstatuje, že o této námitce, kterou obdržel dne 12.3.2003 rozhodl dne 18.3.2004 tak, že námitce nevyhovuje. Odvolává se na své stanovisko k návrhu na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o nevyhovění námitce podané proti výběru nevhodnější nabídky ze dne 18.3.2004, o kterém je pojednáno níže.

V podaném návrhu uchazeč namítá:

- zadavatel nehodnotil námitky uchazeče ze dne 27.2.2004, o kterých měl rozhodnout. V rozporu s ustanovením § 56 zákona nerozhodl o námitkách uchazeče a ani je neposuzoval, když v rozhodnutí o námitkách uvedl, že námitku proti výběru nevhodnější nabídky nebude projednávat, neboť uchazeč dle § 53 odst. 2 zákona může podat pouze námitku proti svému vyloučení a nikoliv proti výběru nevhodnější nabídky. Uchazeč namítá, že tento postup zadavatele je v naprostém rozporu s platnou právní úpravou, protože v okamžiku, kdy uchazeč podával námitky, nemohl vědět o svém vyloučení, které bylo také realizováno v rozporu se zákonnou úpravou a byl tudíž uchazečem doposud nevyločeným. V takovém případě bylo povinností zadavatele o námitkách rozhodnout, což se nestalo. Dále namítá, že jedno rozhodnutí zadavatele obsahuje celkem dva výroky: prvním je výrok o nevyhovění námitkám uchazeče; druhým rozhodnutím je výrok o vyloučení uchazeče z dalšího jednání o veřejné zakázce – jde o dvě rozhodnutí, přičemž pro každé z těchto rozhodnutí zákon stanoví jiný opravný prostředek, což zadavatel nerespektoval. Předmětné rozhodnutí zadavatele o námitkách toto poučení neobsahuje, což je v přímém rozporu s rozhodnutím Ústavního soudu České republiky I. ÚS 12/99 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu, ve kterém dovedl, že podle tohoto ustanovení pokud účastník řízení v důsledku nesprávného poučení nebo proto, že nebyl poučen vůbec podal opravný prostředek po lhůtě, má se za to, že jej podal včas, jestliže tak učinil nejpozději do tří měsíců ode dne oznámení rozhodnutí;
- v průběhu jednání o předmětné veřejné zakázce byly porušeny základní zásady, na kterých musí spočívat postup zadavatele ve věcech týkajících se veřejných zakázek, jak ostatně bylo dovozeno a publikováno Ústavním soudem v jeho rozhodnutí I. ÚS 12/99 ze dne 26.6.2001, protože Ústavní soud dovozuje, že je nezbytné uvážit možnost přiměřeného použití hlavních obecných zásad správního řízení k zajištění základního práva na soudní a jinou ochranu. V daném případě byla tato Ústavním soudem vyjádřená zásada porušena, protože veškerá předchozí rozhodnutí zadavatele nebyla doručena právnímu zástupci, a to navzdory skutečnosti, že uchazeč podával svá předchozí podání prostřednictvím svého právního zástupce. Uchazeč navrhuje, aby orgán dohledu přezkoumal rozhodnutí zadavatele a vydal následující rozhodnutí, že se rozhodnutí zadavatele označené jako část 1. rozhodnutí pod č.j. 614/2004 3, kterým nevyhověl námitce uchazeče (pozn. Úřadu –

rozhodnutí zadavatele o námitce uchazeče proti výběru nejhodnější nabídky) ruší a zadavatel je povinen projednat námitku uchazeče ze dne 27.2.2004.

Zadavatel ve stanovisku k návrhu uchazeče na přezkoumání rozhodnutí zadavatele uvedl, že ministr informatiky ČR dle § 56 odst. 1 zákona, dříve než tuto námitku přezkoumal z hlediska obsahového-věcného, přezkoumal námitku z hlediska formálně právních náležitostí, tj. zda podanou námitku podal uchazeč při splnění dalších předpokladů nutných pro účast v obchodní veřejné soutěži. Uchazeči byla po jeho prvním vyloučení, kdy chybělo čestné prohlášení dle § 2b odst. 1 písm. g) zákona uvolněna jistota. Vzhledem k tomu, že zadavatel této námitce uchazeče vyhověl a nabídku uchazeče zařadil zpět do soutěže, byl uchazeč povinen opětovně dle § 25 odst. 8 zákona složit jistotu ve stanovené lhůtě 7 dnů poté, co mu bylo doručeno rozhodnutí zadavatele o námitce, což se však ze strany uchazeče nestalo, a proto zadavatel v rámci podané námitky proti výběru nejhodnější nabídky rozhodl, že tuto námitku nebude projednávat z hlediska obsahového a rozhodl o vyloučení uchazeče z další účasti na veřejné zakázce, když uchazeč nesložením jistoty ztratil způsobilost být uchazečem.

Z obsahu odůvodnění rozhodnutí o námitce uchazeče je naprosto zřejmé, že předmětem přezkoumání statutárním orgánem zadavatele byla skutečně námitka uchazeče proti rozhodnutí o výběru nejhodnější nabídky ze dne 27.2.2004. Ve výrokové části rozhodnutí sice došlo nedopatřením k uvedení jiného data, ale předmětné rozhodnutí je třeba posuzovat jakožto celek z hlediska celého svého obsahu a z toho je naprosto zřejmé, o jaké námitce ministr informatiky ČR rozhodoval.

Zákon nijak blíže neupravuje postup zadavatele v situaci, když zjistí, že uchazeč opětovně nesložil jistotu požadovanou ve zveřejněných podmínkách obchodní veřejné soutěže, tj. zadavateli není uloženo zákonem, ve kterém okamžiku má, popř. musí uchazeče vyloučit. Zákon je předpisem veřejnoprávní povahy, a proto zadavatel musí postupovat jen tak, co mu výslovně tento zákon ukládá. Tím, že uchazeč opětovně nesložil včas uvolněnou jistotu, tak mohl dát zadavateli také na vědomí, že již v soutěži nehodlá dále pokračovat a pak nemělo smysl navíc uchazeče ještě vylučovat, když nastala tato právní skutečnost.

K námitce uchazeče, že v oznámení o neprojednání podané námitky proti výběru nejhodnější nabídky nebyl uchazeč poučen o možnosti podat u orgánu dohledu návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele zadavatel uvedl, že uchazeč z titulu včasného, opětovného nesložení jistoty ztratil ze zákona způsobilost být uchazečem, a proto v rámci podané námitky proti výběru nejhodnější nabídky byl ze soutěže vyloučen a v rámci tohoto rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče byl uchazeč také řádně poučen o možnosti podat námitku proti vyloučení. Odkaz uchazeče na výše cit. rozhodnutí Ústavního soudu s předmětným nepoučením uchazeče o možnosti podání opravného prostředku nijak nesouvisí, protože toto rozhodnutí se vztahuje jen na případ, kdy uchazeč z titulu absence poučení o možnosti podat opravný prostředek buď nepodal a nebo podal opožděně opravný prostředek, tj. návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o neprojednání námitky proti výběru nejhodnější nabídky. V daném případě se však ze strany uchazeče nic takového nestalo, neboť návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o odmítnutí námitky proti výběru nejhodnější nabídky byl jak zadavateli, tak i Úřadu ze strany uchazeče doručen řádně a včas.

K námitce, že zadavatel nedoručoval svá rozhodnutí právnímu zástupci uchazeče, ale pouze uchazeči zadavatel uvedl, že uchazeč doposud zadavateli předložil 3 plné moci právního zástupce. Plné moci ze dnů 10.2.2004 a 25.2.2004 jsou speciální plné moci, pouze

pro jeden právní úkon, tj. pro podání námítky proti 1. vyloučení (kvalifikace) a námítky proti výběru nejhodnější nabídky. Vzhledem k tomu, že plná moc se vztahovala pouze na podání námítky postupoval zadavatel dle § 68 odst. 2 a 3 zákona a písemně doručil uchazeči své rozhodnutí. Až v pořadí 3. plná moc ze dne 11.3.2004, je tzv. obecná-generální plná moc k veškerým právním úkonům.

Zadavatel v této souvislosti zdůrazňuje, že zákon o zadávání veřejných zakázek je předpisem veřejnoprávní povahy, a proto zadavatel musí postupovat jen tak, co mu výslovně tento zákon ukládá, tj. doručuje předepsaným způsobem uchazeči a na toto doručování nelze ani analogicky, natož subsidiárně aplikovat jak zákon o zadávání veřejných zakázek, tak i zák. č. 71/1967 Sb., správní řád.

Zadavatel dále poukazuje na porušení § 9 odst. 3 zákona a zveřejněných podmínek obchodní veřejné soutěže, kdy uchazeč sice nabídkovou cenu oddělil do zvláštní obálky, ale tytéž informace o výši a struktuře nabídkové ceny uvedl ve své nabídce a návrhu Smlouvy, čímž smysl požadavku zadavatele na oddělení nabídkové ceny byl zcela eliminován.

Účastníky správního řízení podle § 58 zákona jsou:

- a) zadavatel,
- b) uchazeč,
- c) ECONOMIA a. s., se sídlem Dobrovského 25, 170 55 Praha 7, za kterého jedná předseda představenstva Ing. Miroslav Pavel.

Úřad přezkoumal podle § 57 zákona a následujících napadené rozhodnutí zadavatele ze dne 13.2.2004, a rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče pro nesložení jistoty z dalšího jednání o veřejné zakázce. Ve správním řízení Úřad provedl, podle § 32 odst. 1 a § 34 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., ve spojení s ustanovením § 61 zákona, dokazování obsahem dokumentace o zadání veřejné zakázky, obsahem návrhu na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách, obsahem stanoviska zadavatele a dospěl k závěru, že zadavatel porušil zákon.

K námitkám uchazeče uvádí orgán dohledu:

z předložené dokumentace - ze sledu úkonů vyplývá, že statutární orgán zadavatele vyhověl podaným námitkám uchazeče ze dne 11.2.2004 proti jeho vyloučení z další účasti v obchodní veřejné soutěži a svým rozhodnutím ze dne 12.2.2004 zařadil nabídku uchazeče k dalšímu posuzování a hodnocení. Zadavatel dal bance příkaz k úhradě částky 100 000,- Kč vrácení uchazečem složené jistoty - dne 10.2.2004. Z výpisu z účtu zadavatele vedeného ČNB vyplývá, že Ministerstvu informatiky byla z jeho účtu odepsána částka 100 000,- Kč s uvedením uchazeče jako adresáta dne 12.2.2004. Uchazeč byl zadavatelem vyrozuměn o zařazení jeho nabídky zpět do soutěže faxem i dopisem ze dne 13.2.2004, který obdržel doporučeně na doručenkou dne 18.2.2004. Dne 13.2.2004 se konalo posouzení a hodnocení nabídek uchazečů. Komise doporučila zadavateli vybrat nejhodnější nabídkou nabídku uchazeče s tím, že doporučila zadavateli využít jeho vyhrazeného práva na rozdělení veřejné zakázky mezi oba uchazeče na 1. a 2. pořadí, a to v poměru 50 : 50. Zadavatel výběr komise schválil a rozdělil zakázku v poměru 50 : 50 mezi oba uchazeče. Tuto skutečnost ještě tentýž den oznámil uchazečům. Oznámení o výběru nejhodnější nabídky obdržel uchazeč dne 18.2.2004. K tomu konstatuje Úřad: jednou z podmínek obchodní veřejné soutěže je ve

smyslu ustanovení § 5 odst. 1 písm. k) zákona požadavek na poskytnutí jistoty včetně její výše. Tuto podmínku musí nabídka splňovat až do doby, kdy je zadavatel povinen jistotu uvolnit ve smyslu § 25 zákona. V době, kdy komise posuzovala a hodnotila nabídky uchazečů, neměla ve své moci doklad o složení jistoty uchazečem, když výpis z účtu zadavatele s odepsáním částky 100 000,- Kč je ze dne 12.2.2004. Komise jmenovaná zadavatelem měla nejprve posoudit podle ustanovení § 34 odst. 4 zákona zda jsou předložené nabídky úplné z hlediska obsahového splnění podmínek soutěže a poté mohla přistoupit k hodnocení nabídek a doporučit zadavateli výběr nejvhodnější nabídky. Nabídky uchazečů u nichž nemá zadavatel složeny platné jistoty, nemůže hodnotit. Zadavatel (resp. jím jmenovaná komise) tím, že neposoudil nabídky uchazečů z hlediska obsahového splnění podmínek soutěže porušil ustanovení § 34 odst. 4 zákona a v návaznosti na to i ustanovení § 38 odst. 1 zákona, když rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky.

V krátkém časovém sledu v jakém jednotlivá rozhodnutí zadavatele byla učiněna, jak je shora uvedeno (kdy 12.2.2004 zadavatel rozhodl o zařazení nabídky uchazeče zpět do soutěže, dne 13.2.2004 faxem podal tuto zprávu uchazeči, zároveň dne 13.2.2004 proběhlo posouzení a hodnocení nabídek a zadavatel v tomto dni rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky a zaslal uchazeči oznámení o výběru nejvhodnější nabídky, které uchazeč převzal na doručenkou dne 18.2.2004), nemohl de facto uchazeč dostát povinnosti - znovu složení jistoty - dle § 25 odst. 7 zákona.

Rozhodnutí statutárního orgánu zadavatele o námitkách uchazeče ze dne 2.3.2004 č.j. MI 614/2004 3 obsahuje dva výroky: 1. rozhodnutí zadavatele o námitce uchazeče proti výběru nejvhodnější nabídky a 2. rozhodnutí a oznámení zadavatele o vyloučení uchazeče z obchodní veřejné soutěže. Zadavatel nesprávně v rozporu se zákonem sloučil dohromady dvě různá rozhodnutí, pro která je ze zákona stanoven rozdílný samostatný opravný prostředek. V rozhodnutí zadavatele o námitkách uchazeče proti výběru nejvhodnější nabídky zadavatel nerozhodl o námitkách uchazeče, které směřovaly proti výběru nejvhodnější nabídky a tím neuvedl ani poučení, že uchazeč může podat u orgánu dohledu do deseti kalendářních dnů návrh na zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele. Proti rozhodnutí zadavatele, jak bylo shora uvedeno, podal uchazeč orgánu dohledu ve stanové lhůtě návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele a zároveň podal zadavateli ve smyslu poučení zadavatele uvedeného pod bodem 2. proti rozhodnutí a oznámení zadavatele o vyloučení uchazeče námitky proti vyloučení z další účasti na veřejné zakázce. Zadavatel nepostupoval při přezkoumání námitek proti výběru nejvhodnější nabídky ve smyslu § 56 odst. 1 zákona tím, že nepřezkoumal námitky uchazeče podané proti výběru nejvhodnější nabídky a § 56 odst. 2 zákona tím, že uchazeči nepodal poučení o možnosti podat návrh k orgánu dohledu na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky.

V plných mocích ze dnů 11.2. a 25.2.2004 je uvedeno, že uchazeč zmocňuje advokáta k zastupování ve věci podání námitek proti rozhodnutí Ministerstva informatiky ČR o vyloučení a výběru z obchodní veřejné soutěže. Na základě uvedeného nedoručoval zadavatel písemnosti prostřednictvím právního zástupce. Námitka je v tomto bodě nedůvodná. Až v plné moci ze dne 11.3.2004 je uvedeno (citujeme): „Zmocněný advokát je oprávněn vykonávat jménem zmocnitele veškeré právní úkony a jednání, ke kterým je tento oprávněn, zejména přijímat doručované písemnosti, podávat návrhy a žádosti, podávat opravné prostředky a námitky a vzdávat se jich a to vše i tehdy, je-li podle právních předpisů zapotřebí zvláštní plné moci, jakož i vykonávat veškeré právní úkony a jednání související“ (konec citátu). Teprve na základě této právní moci měl zadavatel doručovat písemnosti uchazeči prostřednictvím právního zástupce, kdy např. u rozhodnutí zadavatele o námitkách uchazeče

proti druhému vyloučení ze dne 18.3.2004 č.j. MI 851/2004 311 je doložena pouze doručka adresovaná na uchazeče nikoliv na jeho právního zástupce.

Ve smyslu ustanovení § 57 odst. 5 zákona není Úřad vázán návrhem uchazeče a proto přezkoumal i ostatní úkony zadavatele.

Ve vyhlášení obchodní veřejné soutěže v Obchodním věstníku na veřejnou zakázku: „Národní program počítačové gramotnosti – NPPG“ zadavatel stanovil pod bodem 1. Vymezení plnění veřejné zakázky, že vlastní realizace odborných kurzů bude financována z více zdrojů m.j., že uchazeč získá příspěvek od zadavatele maximálně ve výši 350,- Kč plus DPH na 1 osobu-posluchače. Zároveň však stanovil tuto podmínku soutěže „Návrh výše příspěvku od zadavatele na proškolení osoby-posluchače“ prvním kritériem hodnocení. Uchazeči v nabídkách uvedli cenu příspěvku vč. DPH: ECONOMIA a. s. 367,50 Kč, uchazeč – 346,50 Kč. Tím uvedené kritérium hodnocení, když zadavatel předem určil, že uchazeč získá od zadavatele příspěvek pozbylo svého významu. Dále zadavatel ve vymezení plnění veřejné zakázky stanovil (citujeme): „Základním požadavkem na zpracování nabídky za celý předmět plnění veřejné zakázky ve vztahu k celkové výši nabídkové ceny je proškolit do 20.12.2004 maximální počet osob-posluchačů při limitu finančních prostředků zadavatele max. 12 milionů Kč“ (konec citátu). Ve způsobu hodnocení nabídek následně zadavatel stanovil druhým kritériem hodnocení celkovou výši nabídkové ceny s DPH za splnění veřejné zakázky ve vztahu k počtu proškolených osob (výše platby od 1 osoby-posluchače) do 20.12.2004. Tím, že zadavatel ve vymezení plnění veřejné zakázky stanovil v podmínkách soutěže výši peněžitého závazku veřejné zakázky umožnil zájemcům a poté uchazečům zpracovat a předložit nabídku s nabídkovou cenou na maximálně stanovenou hranici finančních prostředků: nabídková cena ECONOMIA a. s. činila 12 mil. Kč vč. DPH, nabídková cena uchazeče - 11 999 988,- Kč vč. DPH. Rovněž tak kritérium hodnocení výše nabídkové ceny, které mělo být předmětem soutěže pozbylo tak svého významu a tím, že uchazeči předem de facto znali výši nabídkové ceny zmařil zadavatel nejen smysl tohoto kritéria hodnocení, ale i smysl soutěže. Zadavatel tím porušil § 2 písm. h) zákona, který stanovuje, že nabídkovou cenou je cena, kterou uchazeč navrhuje zadavateli za splnění veřejné zakázky ve své nabídce.

V hlavě II. „Další podmínky soutěže“ pod bodem 3. „Variantní řešení a požadavky na rozdělení veřejné zakázky“ je stanoveno (citujeme): „Zadavatel vylučuje možnost předložení nabídky ve variantním řešení a současně stanovuje požadavky na rozdělení této veřejné zakázky mezi více uchazečů na regionálním principu dle nového územně správního členění ČR“ (konec citátu). Dále si zadavatel v podmínkách soutěže vyhradil v bodě 4. „Práva zadavatele“ rozdělit veřejnou zakázku, popř. zadat pouze část veřejné zakázky. K tomu Úřad uvádí, že zadavatel může ve vyhlášení soutěže, pokud je to účelné, hospodárné, potřebné, rozdělit plnění veřejné zakázky na části. Jednotlivé části veřejné zakázky musí být vyspecifikovány tak, aby uchazeči mohli podávat nabídky nejen na celou veřejnou zakázku, ale i na její jednotlivé části, tzn. uvést v podmínkách soutěže, že uchazeči mohou podávat nabídky nejen na celou veřejnou zakázku, ale i na její jednotlivé části. Vymezení veřejné zakázky rozdělené na více částí by mělo obsahovat znění, že po jednotlivých částech mají zájemci o veřejnou zakázku zpracovat i nabídkovou cenu, tak aby bylo možné jednotlivé nabídky mezi sebou navzájem porovnat a hodnotit. Ze shora citovaného je zřejmé, že zadavatel nevymezil ve vyhlášení soutěže dílčí plnění podle jednotlivých regionů, ani na tomto principu nestanovil a nemohl stanovit při způsobu jakým plnění veřejné zakázky vymezil, požadavek na zpracování nabídkové ceny. Na základě skutečností shora uvedených zadavatel nemohl rozhodnout o rozdělení veřejné zakázky mezi dva uchazeče v poměru 50 :

50. Zadavatel nevymezením dílčích částí veřejné zakázky nepostupoval v souladu s § 5 odst. 2 písm. g) zákona a tím, že rozdělil zakázku mezi dva uchazeče porušil cit. ustanovení zákona a v důsledku toho i ustanovení § 38 odst. 1 zákona, kdy mohl vybrat pouze jednu nabídku nejlépe splňující kritéria hodnocení vymezená v podmínkách soutěže.

Ve vyhlášení obchodní veřejné soutěže v Obchodním věstníku zadavatel stanovil v bodě 5. „Požadavky na jednotný způsob zpracování nabídkové ceny a platební podmínky“, že nabídková cena bude uvedena odděleně mimo vlastní nabídku uchazeče v jedné zvláštní zalepené obálce. Uchazeč sice oddělil nabídkovou cenu v souladu s požadavkem zadavatele do zvláštní obálky, ale zároveň v rozporu s požadavkem zadavatele uvedl nabídkovou cenu do nabídky - do Smlouvy o zajištění provozu Národního programu počítačové gramotnosti a to v bodě V. Cena a platební podmínky. Uchazeč tím, že uvedl nabídkovou cenu zároveň i v nabídce nesplnil požadavek zadavatele uplatněný ve vyhlášených podmínkách soutěže a zadavatel měl uchazeče vyloučit podle § 29 odst. 4 zákona. Tím, že tak neučinil porušil ustanovení § 29 odst. 4 zákona.

Úřad přezkoumal úkony zadavatele ve veřejné zakázce: „Národní program počítačové gramotnosti – NPPG“. Zjistil, že zadavatel porušil: § 2 písm. h) zákona, když stanovil a vázal předmět plnění veřejné zakázky na max. limit finančních prostředků ve výši 12 mil. Kč a zároveň stanovil i kritériem hodnocení celkovou výši nabídkové ceny, o kterou uchazeči soutěžili, § 5 odst. 2 písm. g) zákona tím, že rozdělil veřejnou zakázku mezi dva uchazeče aniž v podmínkách soutěže vymezil konkrétní požadavky na rozdělení veřejné zakázky na dílčí plnění. Zadavatel uvedenými úkony předem vyloučil soutěž o veřejnou zakázku, čímž pozbylo smyslu podrobné přezkoumání rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a proto Úřad podle ustanovení § 59 písm. a) zákona rozhodl o zrušení zadání veřejné zakázky.

Na základě shora uvedeného Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže - odboru dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, Joštova 8, 601 56 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

JUDr. Miroslav Šumbera
vrchní ředitel

Rozhodnutí obdrží:

1. Ministerstvo informatiky, zast. ministrem informatiky Vladimírem Mlynářem, Havelkova 2, 130 00 Praha 3
2. Advokátní kancelář Schopf, Mgr. Petr Schopf, advokát, U Havlíčkových sadů 13, 120 00 Praha 2
3. ECONOMIA a. s., Dobrovského 25, 170 55 Praha 7, za kterou jedná předseda představenstva Ing. Miroslav Pavel